

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ ὀνοματοθεσία παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσι

Προκειμένου περὶ τῆς ὀνοματοθεσίας παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσιν ὁμολογητέον ὅτι ὑπάρχουσι λίαν διάφοροι συνήθειαι παρ' αὐτοῖς, ὧν ἄπομαι τῆς ἀφηγήσεως αὐτῶν.

Οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν τῆς τῶν παίδων γεννήσεως δεῖ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἀπὸ κοινοῦ σκεπτόμενοι θέτουσι τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων αὐτῶν ἄνευ τελετῆς τινος ἢ διατυπώσεως, ἀποδίδουσι αὐτῶν ἓν ὄνομα ἢ καὶ πολλακίς δύο μετὰ ἐπωνύμου τινος οἷον *Μεχμέτ Ἀτζῆ-Οὐλλᾶχ, Μουσταφᾶ Ἀαρίφ, Ἐμετιουλᾶχ Ναφιῦ, Ἐμιρέ Μουσιλήχ*.

Πολλάκις δεῖ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ θέτουσι τὰ ἴδια αὐτῶν ὀνόματα, ἢ τῶν πατέρων καὶ συγγενῶν αὐτῶν. Οὐδέποτε θέτουσιν ἐπὶ τινος ὀνόματος τὸ πατρωνυμικόν, εἰμὴ ἐπὶ ἀγνώστων ἢ ἐπὶ διαστολῆς συνωνύμου τινος, οἷον *Χουσεῖν Τζεμήλ Ναφιῦ πασσαῖ γαδέ, Μεχμέτ Χασάν Τοσοῦν γαδέ, Ἀλῆ Φουὰτ Ἀαλή πασσαῖ ζαδέ*.

Οἱ Ὀθωμανοὶ πλειστακίς χρῶνται ἀραβικῶν τῶν τρόπων ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν καὶ ἰδίως ἐν ταῖς σφραγίσιν αὐτῶν τὴν λέξιν *πιν*, σημαίνουσαν υἱόν· οἷον *Νουσεῖτ πιν Βεσῆμ* καὶ ἐπ' αὐτοῦ *Ἀν Νάσερχου*, δηλ. ὁ Νουσεῖτ υἱὸς Βεσῆμ ὁ Θεὸς εἶη ἀρωγός, ὅστις ἄλλας «Ἡ ἀφοσίωσίς μου εἰς τὸν Πλάστην, ὁ δοῦλος τοῦ Ὁσμάν» ἐν ἑτέρᾳ σφραγίδι «Ἐὐδόκησον Κύριε τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Μουρτεζᾶ» καὶ ἄλλαχού «ὁ ταπεινὸς ἐν Κυρίῳ τῷ Ὑψίστῳ Χασάν» ἀφειθήσαν αὐτῶν τὰ παραπτώματα· ἐν ἑτέρᾳ «Δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μεχμέτ Σαῖδ» ἐν δὲ ταῖς σφραγίσιν τῶν ἡγεμόνων «Ἀναῖ Ἀδδουλ-Χαμιδ υἱὸς Μετζήτ, ὁ ἀείποτε τροπικαῖος»· Ἐν δὲ τῇ σφραγίδι τοῦ προφήτου Μωάμεθ τὸ ἐξῆς:

Σεφίουν μουτάουμ νεδίγιουμ κερίμ,
Κασίμουμ τζεσίμουμ βεσίμουμ βεσῆμ.

ἐν ἐμμέτρῳ δὲ μεταφράσει ἔχει οὕτως:

Ἄρχων, προφήτης εὐμενῆς πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβέων,
Περικαλλῆς καὶ κραταῖος φιλόφρων προστατεύων.

Παρὰ δὲ τοῖς Ἀραβῶν χριστιανοῖς ἐπικρατεῖ συνήθεια τοιαύτη, ὥστε ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ παιδίου ὁ πατὴρ θέτει αὐτῶν ἓν ὄνομα, προσλαμβάνον καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὡς καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ, οἷον *Ματζήτ Σαουλ Γαλέπ*· διὰ τῆς ὀνοματοθεσίας ταύτης δύναται τις νὰ ἀνατρέξῃ ἱεραρχικῶς εἰς τὸν πρῶτον ἀρχηγόν τῆς φυλῆς *Σεῖχ* καὶ νὰ ἀνεύρῃ ὁλόκληρον οἰκογενειακὸν σύνδεσμον ἄνω τῶν 500 ἐτῶν.

Παρὰ δὲ τοῖς πρεσβέουσι τὸν Μωαμεθανισμόν ἡ ὀνοματοθεσία γίνεται παρὰ τοῦ πατρὸς προσθέτοντος καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα μετὰ τῆς λέξεως *πιν* ὡς δὲ *πιν*τ θυγάτηρ· οἷον *Κατάν πιν, Μεχμέτ καὶ Φατμᾶ πιν Ἀλῆ*.

Πολλάκις ἐν τῇ προσφωνήσει παραλείπουσι τὸ ὄνομα καὶ λέγουσι μόνον τὸ τοῦ υἱοῦ οἷον Ἀπου *Ματζήτ* ἢ τοῦ πατρὸς τοῦ *Ματζήτ*. Συνήθως δὲ ἀντὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὀνόματος ποιούντας χρῆσιν τῆς ἡλικίας, ἣν τινα διαιροῦσιν ὡς ἐφεξῆς: ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν καλεῖται *τόφλ*: ἀπὸ 4 — 10 ἀζή, ἀπὸ 10 — 15 *βελέτ*, ἀπὸ 15 — 20 *μουρελέτ*, ἀπὸ 20 — 25 *Σεπ*, ἀπὸ 25 — 30 *Βέλετ*, ἀπὸ 30 — 40 *ρουκλούλ*, ἀπὸ 40 — 50 *χαράμ*, ἀπὸ 50 — 70 *Σεῖχ*, ἀπὸ 70 — 90 Ἀτζήτ.

Παρὰ δὲ τοῖς Ἀφρικανοῖς ἐπικρατεῖ ἡ ἐξῆς συνήθεια, πᾶς πατὴρ δύναται καὶ τοὺς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ καὶ πλείοτερον ἄρρενας υἱοὺς του νὰ ὀνοματίσῃ *Μωάμεθ* καὶ πρὸς διαστολῆν αὐτῶν ἐπιπροσθεῖται τὴν λέξιν πρῶτος, δεύτερος, τρίτος κλπ. ἐὰν δὲ θυ-

γατέρας τρεῖς ἢ πέντε ἀποκαλεῖ *Φατμᾶ*, πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην κλπ.

Παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις εἴθισται ἵνα ὁ πατὴρ ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ παιδὸς θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἷον *Χασάν Ἀλῆ, Φατμᾶ Ἀλῆ*. Ἐν ταῖς ἀνωτέροις τάξεσιν ἐκτός τοῦ ὀνόματος θέτουσι καὶ ἐπιθετὰ τινα οἷον *Χάν, Μιρζᾶ* κλπ. οἷον *Μιρζᾶ Ἀπουλ Κασήμ*· πολλακίς δὲ τὰ ἐπιθετὰ ταῦτα τίθενται καὶ μετὰ τὸ κύριον ὄνομα οἷον *Χουσεῖν Μιρζᾶ*, ἢ δὲ λέξις *Μιρζᾶ* σημαίνει τὸ γέννημα ἡγεμόνος, ἅτε παραγομένη ἐκ τοῦ Ἐμίρ γαδέ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ὀνοματοθεσίας καὶ τῆς ἐπικρατοῦσας συνήθειας παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσι.

Χρ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος τοῦ ἐν Πρεσβείᾳ αὐτοκρ. ἑμπροσθητικῆς)

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15 φύλλον τοῦ Ἀττικῶ Μουσείου κατὰ τυπογραφικὴν ὄλως παραδρομὴν παρελείφθη νὰ τεθῆ κάτωθεν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον *Τραγουδάκι ποιήματος τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ κ. Μ. Γιαννομάκη*. Ἐπὶ τῇ παραδρομῇ ταύτῃ ζητοῦμεν συγγνώμην καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν ἀναγνωστών μας.

κυρίαν *Ψευδώνυμον*, ἐνταῦθα. — Καὶ εὐγένειαν καὶ χάριν καὶ ἀφελίαν εὐρίσκομεν εἰς τοὺς ἀποσταλέντας ἡμῖν στίχους σας, οἵτινες μεθ' ὄλας τὰς ἐλλείψεις ἀρχαρίου γραφίδος δεικνύουσιν ἀληθῶς καλλιτέχνιδα τὴν ποιητικὴν των, καλλιτέχνιδα μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφικοῦ της χαρακτῆρος. Εὐχαριστῶς ἀποσπῶμεν ἐνταῦθα δύο ἐκ τῶν τετραστίχων σας:

Τὸ πρῶτ' μόλις ξυπνίσω
καὶ τὸ φῶς πρὶν ἀτενίσω,
εἶς', ἀγάπη μου χρυσῆ,
πρώτη σκέφι μου ἐσύ.

Καὶ τὸ βράδυ πάλι πίσω
πρὶν τὰ μάτια μου σφαλίσω,
εἶς', ἀγάπη μου χρυσῆ,
δευτερὴν μου σκέφι ἐσύ.

κ. Ρε. Ἐνταῦθα. — Καὶ τὸ διηγημά σας καὶ οἱ στίχοι σας ἀψέστατοι. Οὐτε μέτρον, οὐτε ἁρμονία φράσεων, οὐτε ἁρμονία ἰδεῶν, οὐτε τίποτε. Κάμετε καλὰ ν' ἀφήσετε τὴν φιλολογοῖαν ἡσυχον καὶ νὰ παραδοθῆτε ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν μελέτην τῆς νομικῆς σας, διότι τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν ἔργα σας δὲν οἶς δεικνύουν κατάλληλον διὰ ποιητὴν. Αὐτὰ τὰ λέγομεν διὰ τὸ καλόν σας καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν μας καὶ ἀποροῦμεν πῶς καὶ σεις ὁ ἴδιος δὲν εἴχετε μέχρι τοῦδε ἐννοήσει τὴν ἥμισυ ποιητικὴν φύσιν σας.

Κυρίαν Α— Διαφέρει πολὺ τὸ αἰσθάνεσθαι ἀπὸ τὸ ἐννοεῖν, ἂν καὶ τὸ δεύτερον δὲν δύναται νὰ υπέρβῃ ἄνευ τοῦ πρώτου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐκθεσις τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Κατζῆ-Κώνστα διὰ τὸ ἔτος 1891. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

Λαοθάμιος δραματικὸς ἄγών. Κρίσις ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῇ 18 Δεκεμβρίου 1891 ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Νικο-

λάου Καζάτση. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγγλέση 1892.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Π. Α. Μιτυλήνην.—Π. Ρ. Μ. Πέργαμον ἀπαντήσαμεν καὶ ἐστάλησαν ζητούμεναι ἀποδείξεις.—Κ. Α. Ἀγρίνιον διεύθυνσις ἡλλάγη.—Ν. Π. Ὀδυσσόον βιβλία ἀπεστάλησαν, ἀρ. 12 εἶνε ὁ τῶν Χριστουγέννων διπλοῦς δηλ. 11 καὶ 12.—Κ. Α. Στυλίδαι ἀπαντήσαμεν.—Χ. Π. Πρέβεζαι διεύθυνσις ἡλλάγη.—Α. Π. Πάτρας ἀπαντήσαμεν νέος συνδρομητῆς ἐνεγράφη φύλλα ἀπεστάλησαν.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ε. Α. Φρῆμαν

Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν εἶνε τοῦ ἐν Ἀλικάντα τῆς Ἰσπανίας ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν διασήμου Ἀγγλοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐνθέρμου φιλοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἐδουάρδου Αὐγούστου Φρῆμαν. Ὁ Φρῆμαν ἀπὸ δεκαετίας κατήχε τὴν ἔδραν τῆς συγχρόνου ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης.

Ἐπὶ τῇ εἰκόνι καταβιβάζον τὸν τῶν ἐκείνου ὅστις τὰς δέχεται, ὅσον καὶ ἐκεῖνον ὅστις τὰς δίδει.

EM. ΩΖΙΕ

✱

Προσπαθήσατε νὰ γνωρίσετε πρῶτον τὸν ἐαυτὸν σας καὶ ἔπειτα τοὺς ἄλλους.

Π.

✱

Οἱ ἀπερίσκεπτοι ἄνθρωποι ἔχουν τὸ καλὸν τοῦτο ἐλάττωμα: ἀπελπίζεται εὐκόλως, ἀλλὰ καὶ πολὺ ταχέως παρηγοροῦνται.

✱

Τὰ ἄνθη τὰ ὅποια πίπτουν ἀπὸ τὸ στήθος μιᾶς γυναικὸς δὲν εἶνε ποτὲ ἄφωνα. Αἱ εὐωδία ἔχουν πολλὴν ὁμοίτητα μετὰ τῶν ἔρωτα, ἔπαρχοι μάλιστα ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι νομίζουσι ὅτι ὁ ἔρωσ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἓν εἶδος εὐωδίας· τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸ ἄνθος ποῦ τὴν ἐκπέμπει εἶνε τὸ ὑπεραιότερον τῆς δημιουργίας.

A. ΔΕ ΜΥΣΣΕ

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ πραγματεία περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν οἴνων, καθὼς καὶ περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῶν. Ἀθήναι 1888.—8ον, σελ. 182 Τιμ. δρ.4.
ΧΗΜΙΚΗ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ. Ἀθήναι 1888.—8ον σελ. 16. Τιμ. Δρ. 1.

ΧΗΜΕΙΑ ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ (μετάφρασις ἐκ τῆς 8ης ἐκδόσεως τοῦ ἑγγειριδίου τῶν Roscoe-Schorlemmer) μετὰ πολλῶν σχημάτων καὶ φασματοσκοπικοῦ πίνακος. Ἀθήναι 1888 8ον, σ.38. Τ. Δρ.7½.

Ἐξεδόθη:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΜΑΛΤΟΥ

Δ. Φ. καὶ καθηγητοῦ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ.

Κατὰ τὴν μέθοδον Gespey-Otto-Sauer.

Ἐδίδεται παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βλῆμερ καὶ Μπέκ. Προσεχῶς ἐκδοθήσονται Β' μέρος (Γερμανικοὶ Διάλογοι) καὶ Γ' μέρος (Γερμανικὰ Ἀναγνώσματα)